

Veebruari 2. pühapäev
Liturgiline värv - roheline

JEESUS JA TEMA JÜNGRID TORMI KÄES

EELTEADMISI TEKSTI KOHTA Mt 8: 23-27

Geneetsareti järv, mida kutsutakse ka Galilea mereks, asetseb Jordani oru põhjaosas. Järv on katlakujuline ja ilma saarteta ning tundub oma äkiliselt tõusvate ja vaibuvate tormidega. See on merepinnast kõige sügavamal asetsev järv maailmas, peale soolase Surnumere.

Geneetsareti järv on paljude evangeeliumides kirjeldatud sündmuste kohaks. Toimus ju Jeesuse avalik tegevus sageli selle järve põhjakaldal asetsevates linnades. Koguni seitse jüngrit olid olnud sellel järvel kalurid.

Selle jutustuse tähelepanuväärseim seik ei ole mitte see, et Jeesus ei tulnud merehädasse sattunud jüngrite paati, vaid et ta juba oli selles paadis. See näitab Jeesuse ja inimeste vahelist saatusekaaslust. Ja kuigi ta on üles läinud taevasse, on ta ometi ka hädasolevate inimeste juures.

Seda jutustust on sageli tõlgendatud allegooriliselt: laev tormi käes on kogudus, kellele tuleb appi Jeesus. Selle võrdpildi juures oleks hea meele pidada, et kõik inimesed on hädaohus. Ka kristlased ei pääse tormidest. Igaüks meist võib sattuda sügavasse vette ja vees inimene alati vajub. Jeesuse vastus hirmunud jüngritele: "Miks te olete nii arad, te nõdrausulised," räägib just sellest, mis eraldab kogudust maailmast: usust. Nõdrausuline kardab, kuid usu olemuseks on julgus ja lootusrikkus ka siis, kui inimlikult võttes on vähe lootust toetuda sellele teadmisele, et "Issand on alati meiega" nii tormis kui vaikselt ajal.

Taru Matikainen, Helsinki

TEKST Mt 8: 23–27

Eesmärk: Laps tõdeb, et Jeesus on ligi kõigis elu olukordades.

VAIKSEKSJÄÄMINE JA PALVE

Alusta pühapäevakooli küünalde süütamise ja trianglite (või kirikukellade) kuulamisega.

LAUL

PALVE

Meie Taevaisa, täname Sind selle eest, et võime üheskoos tulla Sinu ette. Palume Sinu õnnistust ja ligiolekut täna selles pühapäevakooli tunnis. Ole meie juures kõigis olukordades. Aamen.

TEEMA ALUSTUSEKS

Päeva teema käsitleb hädasolemist ja abi saamist. Vesteldakse lastega nende kogemustest: missugune tunne oli, kui midagi kardeti. Mis olukord see oli? Mida siis tunti? Kuidas hädaohu- ja hirmutundest on vabanatud? Kes on trööstinud? Mis tunne siis on olnud? jne.

PÄEVA SÕNUM

Loetakse Piiblist kirjakoht.

Jeesus oli kogu päeva õpetanud ja oli nüüd väsinud. Ta hakkas koos

jüngritega minema Geneetsareti järve teisele kaldale, kus kavatses puhata. Turvaliselt jõudsid nad järve keskele. Jeesus suigatas kohe teekonna algul.

Äkki puhkes järvel tugev torm. Tuul paisutas võimsaid laineid. Paat viskles sinna-tänna. Lained ähvardasid paadi ümber ajada. Jüngrid hädaldasid: "Mida me nüüd teeme? Meie paat läheb kohe põhja!"

Viimases hädas jüngrid äratasid Jeesuse. Nad ütlesid: "Jeesus, aita meid, me hukkume! Torm ajab meie paadi vett täis. Meil ei ole võimalik end päästa. Tee midagi!"

Jeesus rahustas jüngreid ja ütles: "Miks te kardate? Minuga koos võite alati olla rahulikud."

Jeesus tõusis üles, sirutas oma käe välja ja käskis tuulel vaikseks jääda. Ja kohe saabus tuulevaikus.

Jüngrid imestasid väga, milline vägi Jeesusel oli. Oma südames olid nad Temale väga tänulikud. Ta oli taas neile tõestanud, et Temaga koos ei tarvitse karta. Jeesus on oma jüngrite keskel ka hädaohtudes.

LÕPETUSEKS

LAUL

ÕNNISTUSSÕNAD ÜHEL HÄÄLEL

Tormis

Mt 8: 23–27

Peetrus hõõrus rahulolevalt käsi. – "Sellest tuleb tore päev," mõtles ta. Jeesus kavatses nimelt minna koos jüngritega merele. Peetrus suutis vaevalt käsi paigal hoida ja veidi vaiksemalt istuda. Ta oli kalur ning armastas merd ja mereranda, kus kasvasid puud ning oli küla paadisadam. Eriti meeldisid talle purjepaadid ning kaldale pandud võrgud.

Peetrus tahtis väga Jeesusele näidata, mida ta teha oskab. Kõnesid pidada ta ei osanud. Kui maal oldi, siis kuulasid kõik ainult Jeesust, kuna ta oskas nii ilusasti kõnelda. Peetrus ei osanud mitte ainustki head lugu rääkida. Ja muidugi ei osanud ta haigeid terveks teha. Seda suutis vaid Jeesus. Kuid purjepaadi juhtimine ja kalastamine oli tema ala ja ta tahtis Jeesusele näidata, kui hästi ta seda oskab.

– Johannes, eespuri üles!

– Jakoobus, vabasta köis!

– Filippus, aita Jeesusel paati astuda. Siruta talle käsi. Jeesus peab istuma täiesti ees, seal on tal hea koht. Tagapool on tüür ja mina istun seal. Tüürimees on laeva kõige tähtsam mees. Peale selle näeb tagant kõike ja võib kergemini käsklusi jagada. Nii askeldas Peetrus.

Jeesus vaid naeratas sõbralikult, kui märkas Peetruse indu. Nii mindi merele. Peale Peetruse ja Jeesuse olid kaasas ka kõik teised jüngrid. Peetrus nägi paadi pärast, kuidas Jeesus tegi paadininas oma olemise mugavaks. Ta asetas padja vastu paadi äärt ja toetus sellele. Ei läinudki palju aega, kui ta oli uinunud.

– Kindlasti on Jeesus väga väsinud. Tal on nii palju tööd. Kõik inimesed tulevad temalt nõu küsima. Näiteks nagu see tüdruk, kes küsis, kus on taevast? Ja kõik need inimesed oma abipalvetega: Paranda mind, olen vana ja haige. Aita mu last, tal on kogu aeg palavik. Ja kõik need rääkimised ja kõned ja vestlused, mõtles Peetrus.

– Mina olen tüüri juures ja juhin seda paati hästi. Sa võid täielikult minule loota.

Kuid äkki Peetrus virgus neist mõtetest. Ta oli midagi märganud. Seal kauguses, kust alati tormid algasid, paistis väike valge pilv. See hakkas kiiresti kasvama.

– See ei ole hea. See on halva ilma märk, mõtles Peetrus.

– Johannes, seo puri tugevamini kinni, hüüdis ta.

– Me peame kiirustama, see asi ei tööta head.

Pilved olid muutunud üha tumedamaks ja hakkasid jooksma nende purje-paadi kohal üle taeva nagu ratsahobused. Pilvi tekkis nii palju, et nad katsid kogu taeva. Päikest ei olnud enam näha.

Nüüd märkas Peetrus, et ka lained on suureks läinud. Valged vahuharjalised lained söötsid vastu paati. Äkki kostis raksatus – puri oli pingul nagu viiuli keel. Tuul tugevnes. Lained kerkisid kõrgele ja pildusid paati kord üles, kord alla. Väike laev oli keset tormi. Oli väga hämar. Siis sähvatas välg ja selle valgel oli näha, kuidas kõrged laintemäed veest üles kerkisid.

Peetrus pidi mõlema käega tüürist kinni hoidma. Kui järgmine välg ümbrust valgustas, nägi ta oma kaaslaste nägusid: nad katsid. Sellist maru ei olnud Peetrus veel kunagi näinud. See tuli nii kiiresti ja hirmuäratavalt.

Siis see juhtus! Kostis raksatus ja tuul oli rebinud purje ribadeks. Raksatus ehmatas Peetrust. Nüüd ei saanud ta enam paati tüürida. Ilma purjeta paat lihtsalt keerles lainetes siia-sinna. Tüürist ei olnud mingit kasu. Kohkudes märkas ta ka midagi muud: lained löid üle parda ja täitsid paadi veega. Nüüd hakkas Peetrus alles tõeliselt kartma.

– Me oleme kadunud, me hukkume. Enam kunagi ei näe ma oma kodu ja naist, mõtles ta.

– Loopige vesi paadist välja! Kõik tööle! püüdis ta hüüda. Kuid hüüe tardus, sest ta märkas, et tema mehed loobivadki vett ja sõuavad, kuna purje enam ei olnud. Ainult Jeesus magas laeva ninas nagu väike laps. Maru ei paistnud teda sugugi häirivat. Peetrus imestas ja ärritus selle üle. Ta hüüdis:

– Loopige vesi välja! Äratage Jeesus! Tema peab ka aitama. Ta võib vett välja visata.

Siis haaras keegi meestest Jeesusel õlast: Ärka Jeesus, aita, me hukkume!

Jeesus tõusis üles. Ta pidi mõlema käega pardast kinni hoidma. Siis nägi ta jüngrite hirmunud nägusid ning suuri kohkunud silmi. Aga Jeesus ütles:

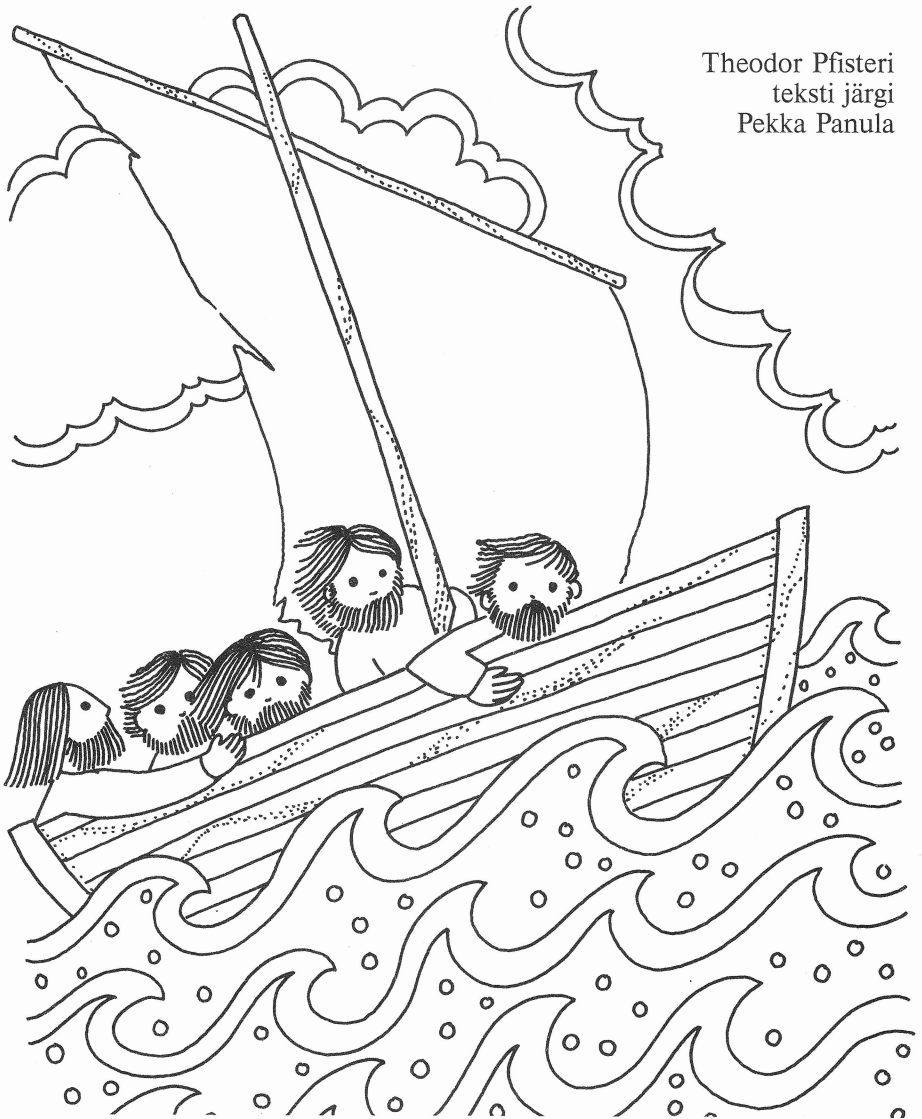
- Miks te kardate! Mina olen ju teiega.
- Aita! Võta see nõu ja tee midagi, ahastas üks.

Aga Jeesus ei võta nõu, vaid haarab mastist. Ta hoiab sellest kinni ning seisab täiesti sirgelt. Siis ta hüüab:

- Vaiki tuul, lase paadil rahun olla!

Jüngrid vaatasid oma Meistri poole. Siis nad märkasid, et tuult ei olnud enam tundagi. Pilved lahknesid ja päike säras ning sädeles jälle läbimärjas paadis. Lained vaibusid ja ei vahutanud enam. Siis jäi kõik täiesti vaikseks, meri oli sõbralik ja sile nagu peegel. Kõik jüngrid vaatasid Jeesust ja mõtlesid:

- Me oleksime ju pidanud seda teadma. Ta on ju Jumalast saadetud. Kui Tema on meiega, ei ole meil vaja midagi karta.

Theodor Pfisteri
teksti järgi
Pekka Panula